

عنوان مقاله:

روش شناسی منابع پژوهش در مورد رابطه معماری مسکونی و اسلام

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 22، شماره 89 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

مسعود ناری قمی - دکتری معماری دانشگاه تهران (پردیس هنرهای زیبا) و مدرس دانشکده معماری و هنر دانشگاه کاشان و استادیار دانشگاه فنی و حرفه ای

خلاصه مقاله:

در این مقاله نخست با روش استدلال منطقی، مدلی چهارگانه از انواع ممکن مطالعه رابطه معماری مسکونی با اسلام ارائه شده است. این مدل‌ها عبارتند از: پژوهش بر مبنای اولویت انسان، پژوهش مبتنی بر اولویت مسکن، پژوهش بر مبنای اولویت اسلام در دو دسته انسان-محور و محیط‌محور. سپس ادبیات موضوع در هر روش و منابع اصلی آن و نیز چارچوب کلی نظری چنین رویکردی به بحث گذاشته و در جدولی تفصیلی جمع‌بندی شده است. پس از آن به صورت نمونه موردی، پژوهش‌های معاصر بر روی موضوع زنان مسلمان و فضای مسکونی، بررسی و پس از دسته‌بندی روش‌شناسانه از آنها در سه حوزه مکان فرهنگی، مکان‌سازی فرهنگی و مکان‌سازی مکان فرهنگی، به محتوای تحلیلی هر روش پرداخته شده است. سرانجام نتیجه‌گیری شده که تحقیقاتی که مبدا ورود خود به بحث را ویژگی‌های انسان، انتخاب می‌کنند، از منظر تطبیق با دو حوزه بحث (اسلام و معماری مسکن)، قابلیت‌های نظری بهتری را دارند

کلمات کلیدی:

اسلام، انسان، مسکن، زنان، گونه شناسی پژوهش، مکان فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1294211>

